

Domarkompendium

FINSK STÖVARE

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Göran Johansson, Thomas Eriksson, Sarah Häggkvist, Ted Karlsson och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

Historik	5
STANDARD FÖR FINSK STÖVARE	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
FCI-Klassifikation	7
Bakgrund/ändamål	7
Helhetsintryck	7
Viktiga måttförhållanden	8
Uppförande/karaktär	8
Huvud	8
Skallparti	8
Skalle	8
Stop	8
Ansikte	8
Nostryffel	8
Nosparti	8
Läppar	10
Käkar/tänder	10
Kinder	10
Ögon	10
Öron	11
Hals	11
Kropp	12
Rygg	12
Ländparti	12
Kors	12
Bröstkorg	12
Underlinje och buk	12
Svans	12
Extremiteter	13
Framställ	13
Helhet	13
Skulderblad	13
Överarm	13
Armbåge	13
Underarm	13
Mellanhand	13
Framtassar	13
Bakställ	14
Helhet	14
Lår	14
Knäled	14
Underben	14
Has/Hasled	14
Mellanfot	14
Baktassar	14

FINSK STÖVARE

Rörelser	15
Hud	15
Päls	15
Pälsstruktur	15
Färg	16
Storlek/Vikt	17
Mankhöjd	17
Fel	17
Diskvalificerande fel	18
Nota bene	18
Testiklar	18
Finsk stövare - viktigt att komma ihåg	18
Egna anteckningar	19

Historik

I Finland använde man under 1800-talet ett mycket brokigt stövarmaterial för jakt efter hare och räv. Nästan alla kända stövarraser förekom och säkerligen även blandningar mellan dem. Det var främst militärer som hämtade stövare till Finland från såväl öst som väst. Från Sverige togs i huvudsak s.k. angloschweiziska stövare, vars jaktlust var bra, men de var lösa i skallgivningen och tungt byggda. I mindre antal tog man in engelsk rävhund (foxhound) och engelsk harhund (harrier), tysk stövare, kerrybeagle och schweiziska stövare.

De första nerskrivna uppgifterna om gamla stövare i Finland hittar man i Johan Jacob Maexmontans bok som utkom år 1850. Från den tidens hundavel känner vi inte till annat än att huvudsaken var bruksegenskaperna. Hundarna användes för jakt och goda drivande tikar parades med erkänt goda brukshannar. Exteriörsidan utvecklades inte färdigt först som man till exempel gjorde i Sverige samtidigt.

Guldsmed E.V. Tammelins hundsläkte från 1870-talet förde med sig det kanske mest märkbara grundämnet till den finska stövaren. Tammelins hanhund Hurtig visade sig bli linjens viktigaste hund. Han var kraftig och ståtlig, 69 cm hög, hade kort hårlag och var till färgen silvergrå med svarta fläckar. Han användes mycket i aveln. Av 1912 års statistik framgår det, att av 270 prisbelönta hundar på jaktprov var två tredjedelar av Tammelins uppfödning.

Ingen av de använda raserna tillfredsställde helt de finska jägarna och därför väcktes den ambitiösa tanken att skapa en egen, till inhemska förhållanden anpassad stövarras. Officiellt började detta arbete 1893, när Finska Kennelklubben godtog den första rasbeskrivningen. Målet var en lättare stövare, brun med vita tecken.

I början av 1900-talet startade ett antal avelsföreningar sin verksamhet, som kom att få stor betydelse för rasutvecklingen. Utgångsmaterialet till den röd-vita stövaren var för litet och 1913 förnyades rasbeskrivningen med målet en trefärgad stövare. Professor Kalle Rikala ledde hela förädlingsarbetet och kan sägas vara finska stövarrasens skapare.

Under det självständiga Finlands första årtionden utvecklades rasen mycket snabbt. Många utomordentliga hundar med goda arvsanlag kom med i bilden. På den exteriöra sidan var kort och brant kors största felet.

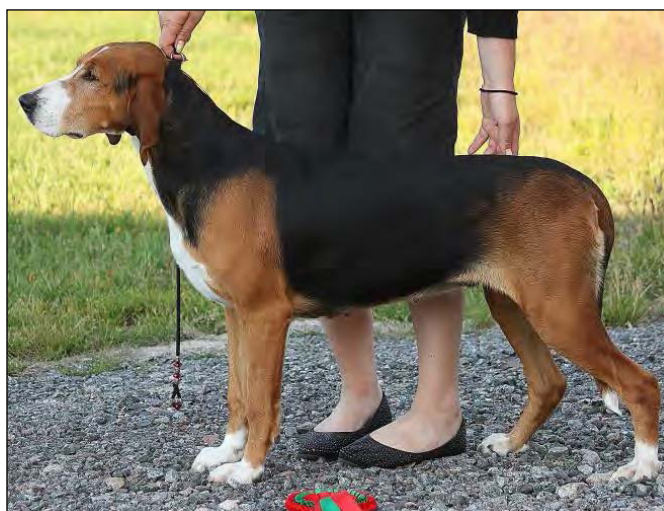
Ricku 22410/62 svensk och finsk utställnings- och bruksprovschampion.

Utmärkta helheter

Hanar

Tikar

STANDARD FÖR FINSK STÖVARE	
(Rasnamn i hemlandet: Suomenajokoiria) FCI-nummer 51 FCI-standard på engelska publicerad 2000-11-14 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1997-07-17 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30	

Ursprungsland/Hemland	
Finland	

Användningsområde	
Drivande hund, avsedd för jakt på hare och räv.	<i>Den jagar som ensamhund och ska vara hjortdjursren.</i>

FCI-Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1. Med arbetsprov.	

Bakgrund/ändamål	
Förutom finska bondhundar fanns det flera europeiska stövarliknande hundar i Finland i början av 1800-talet. Efter att Finska Kennelklubben bildats 1889 påbörjades utvecklingen av den finska stövaren. Den första rasbeskrivningen fastställdes 1932. Avelsföreningar på olika håll i landet hade mycket stor betydelse för rasens utveckling. Korsningarna, som gjordes i början av 1900-talet, hjälpte också till att skapa den stam, från vilken den nutida finska stövaren härstammar.	

Helhetsintryck	
Finsk stövare skall vara trefärgad, medelstor och jämnhögt. Rasen skall vara tydligt längre i kroppen än den är hög över manken. Den skall vara starkt byggd men inte tung. När hunden står skall markavståndet mellan fram- och bakbenen vara detsamma som kroppslängden eller något längre. Avståndet mellan frambenen skall vara detsamma som bröstets bredd och avståndet mellan bakbenen skall vara minst lika brett som mellan frambenen. Könsprägeln skall vara tydligt uttalad.	<i>Korta nästan kvadratiska hundar förekommer.</i>

FINSK STÖVARE

Viktiga måttförhållanden	
Förhållandet kroppslängd/mankhöjd skall vara ca 1,1:1. Förhållandet mankhöjd/bröstkorgens djup skall vara ca 2:1. Förhållandet skallparti/nosparti skall vara ca 1:1. Förhållandet skallens längd/bredd/djup skall vara ca 1:1:1.	<i>Korta nästan kvadratiske hundar förekommer.</i>

Uppförande/karaktär	
Finsk stövare skall vara lugn, energisk och vänlig, aldrig aggressiv. Rasen skall vara jaktvillig även under svåra förhållanden. Den arbetar självständigt och spårar och följer vilt med klangfullt skall.	<i>Rasen kan vara något blyg och försiktig. Flyktförsök eller aggressivitet ska inte tillåtas.</i>

Huvud

Skallparti

Skalle	
Skallpartiet skall framifrån sett vara jämbrett med välvd hjässa. Pannan skall från sidan sett vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara parallella. Pannfåran skall vara knappt synlig mellan ögonen. Ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara tydligt markerade.	<i>Var noggrann med parallella plan i huvudet och markerad nackknöl som är det mest typiska med en finsk stövares huvud.</i>

Stop	
Stopet skall vara svagt men tydligt och accentuerat av ögonbrynsbågarna.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara väl utvecklad och svart. Näsborrharna skall vara stora och rörliga.	

Nosparti	
Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet, måttligt djupt ochsvagt avsmalnande. Nosryggen skall vara rak. Underlinjen bildas av underkäken och skall vara nästan parallell med nosryggen.	<i>Nospartiet ska vara ungefär lika långt som avståndet från ögonvrån till nackknölen.</i>

Utmärkta huvuden

Hanar

Tikar

Tydligare nackknöl önskas.

Tydligare nackknöl önskas.

FINSK STÖVARE

Läppar	
Läpparna skall vara väl utvecklade med bra pigment. Överläppen skall vara vackert avrundad. Läpparna och mungiporna skall vara tätt åtliggande.	<i>Förekommer hundar med väl mycket läpp.</i>

Käkar/tänder	
Käkarna skall vara kraftiga. Regelbundet, tätt och komplett saxbett med väl utvecklade tänder.	

Kinder	
Kinderna skall vara tämligen torra.	<i>Köttiga kinder förekommer.</i>

Ögon	
Ögonen skall vara medelstora, något ovala, mörkbruna och framåtriktade med lugnt uttryck. De får inte vara utstående. Ögonlockskanterna skall vara svarta.	<i>Ljusa ögon förekommer.</i>

Öron	
Öronen skall vara hängande och främre kanten skall ligga intill huvudet. Bakkanten skall vara utåtriktad med öronspetsen nästan framåtriktad. Öronen skall vara flata och utdragna framåt skall de nå framför hälften av nospartiet. De skall vara ansatta på en tänkt linje dragen från nostryffeln till ögonen.	

*Hane med korrekta öron.
Fina linjer i huvudet men lite väl mycket läpp*

*Tik med öron av bra längd och korrekt "skruvade".
Kunde ha lite mer markerade ögonbrynsbågar.*

Hals	
Halsen skall vara medellång, muskulös, ganska torr med endast svagt välvd överlinje. När hunden står skall nospetsen befinna sig i nivå med rygglinjen eller något högre.	

Hane med utmärkt över- och underlinje.

Tik med utmärkt över- och underlinje.

Kropp

Rygg	
Ryggen skall vara medellång, rak och muskulös.	

Ländparti	
Ländpartiet skall vara ganska kort och kraftigt.	<i>Alltför långa ländpartier förekommer.</i>

Kors	
Korset skall vara väl utvecklat, långt och starkt, svagt sluttande. Från sidan sett är korset en vackert avrundad fortsättning på rygglinjen.	

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara lång och djup och nå till armbågen. Revbenen skall vara väl välvda. Förbröstat skall vara tydligt markerat.	<i>För korta och grunda bröstkorgar förekommer.</i>

Underlinje och buk	
Buklinjen skall vara svagt uppdragen.	<i>Överdrivet uppdragen buklinje förekommer.</i>

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

Svans	
Svansen skall vara lågt ansatt, svagt böjd och nå till hasleden. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen. I vila skall den bäras hängande nära bakpartiet. I rörelse får svansen höjas men inte högre än rygglinjens nivå. Hårremmen skall vara likadan som på kroppen.	<i>Svansen ska bäras i rak anslutning till kroppen aldrig mellan benen i rörelse. Svansen bör inte heller vara mellan benen i stående.</i>

Extremiteter

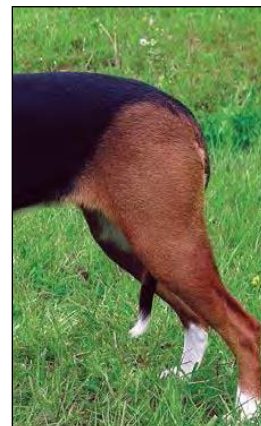

Korrekt och
välvinklat
framställ med
väl markerat
förbröst.
Bra tassar.

Framställ

Helhet	
Framstället skall vara välvinklat och frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Över- och underarmen skall vara lika långa. Bröstkorgens djupaste punkt skall vara vid armbågarna.	<i>Raka framställ förekommer</i>
Skulderblad	
Skulderbladen skall vara tämligen långa, snedställda och kraftfulla samt tätt anlagda mot kroppen men mycket rörliga.	<i>Framlagda skulderblad förekommer.</i>
Överarm	
Överarmarna skall vara lika långa som skulderbladen, tydligt snedställda och kraftfulla.	
Armbåge	
Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och väl tillbakalagda samt väl anlagda mot bröstkorgen.	<i>Vida armbågar förekommer.</i>
Underarm	
Underarmarna skall vara lodräta, kraftfulla och seniga med kraftig, oval benstomme.	
Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara något snedställda.	
Framtassar	
Framtassarna skall vara något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta och på sidorna täckta med tät päls.	<i>Lösa och platta tassar förekommer och påverkar funktionaliteten.</i>

Bakställ

Korrekt
bakställ.

Helhet	
Bakbenen skall vara kraftiga och välvinklade samt bakifrån sett raka och parallella.	<i>Bakställ med alltför öppna vinklar förekommer.</i>
Lår	
Låren skall vara långa och breda med kraftig muskulatur.	
Knäled	
Knälederna skall vara framåtriktade. Bakbenets framkant skall vara jämnt välvd.	
Underben	
Underbenet skall vara relativt långt, snedställt och spänstigt.	
Has/Hasled	
Haslederna skall vara kraftiga och tämligen lågt ansatta.	
Mellanfot	
Mellanfötterna skall vara tämligen korta, kraftfulla och lodräta.	
Baktassar	
Baktassarna skall vara framåtriktade, något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta och på sidorna täckta med tät päls.	<i>Lösa och platta tassar förekommer och påverkar funktionaliteten.</i>

Utmärkt hane, bra mellanhänder och tassar men något övervinklad i hasen. Klara fina färger.

Utmärkt tik, välvinklad, något veka mellanhänder.

Rörelser	
Lätt, effektivt trav med långt steg. Rygglinjen skall bibehållas plan och fast under rörelse. Rörelserna skall vara parallella.	

Bra rörelser med fin steglängd och stram rygg. Utmärkt svansföring.

Hud	
Huden skall vara tjock, väl åtliggande över hela kroppen och utan rynkor.	

Päls

Pälsstruktur	
Underullen skall vara kort, tät och mjuk. Täckhåret skall vara medellångt, åtliggande, rakt, tätt och relativt hårt.	

FINSK STÖVARE

Färg	
Finsk stövare skall vara trefärgad. Manteln skall vara svart. På huvudet, kroppens undersida, skuldror, lår och även på andra ställen på benen skall färgen vara varmt rödbrun. Vita tecken förekommer vanligtvis på huvudet, halsen, bröstet och på benens nedre del samt på svanspetsen.	<i>Sotiga färger är inte önskvärt inte heller större brokighet. Sotighet fram till 24 månades ålder kan accepteras utan prisnedsättning men kan påverka konkurrensplaceringen. Vitt får inte sträcka sig ut över bogar och lår som ger ett något övertecknat vitt intryck.</i>

Övertecknad vit i fronten, ska inte gå över på bogen.

Oren vit färg med alltför mycket fläckar och prickar.

Sotig i huvudet.

Rena klara färger och bra tecken men alltför ljus tanfärg.

Uppbruten mantel är inte önskvärt.

Bra färger.

Mycket lovande ungtik, ännu sotig i färgerna vilket kan accepteras hos hundar under 24 månader utan prisedsättning men kan påverka konkurrensplaceringen.

Storlek/Vikt

Mankhöjd			
Tillåten variation		Idealhöjd	<i>Sträva efter att premiera individer som håller sig inom idealhöjd för att behålla rätt höjd på våra finska stövare. För att tilldela CK till hund på de övre måtten ska, enligt Finland, hunden vara av mycket hög kvalitet.</i>
Hanhund:	55–61 cm,	57–59 cm	
Tik:	52–58 cm,	54–56 cm	

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Något vek eller uttalat tuff mot andra hundar.
- För lätt eller för tung kroppsbyggnad.
- Kvadratisk eller alltför lång kropp.
- Felaktig könsprägel.
- Snipigt eller kort nosparti; tydligt trekantigt huvud; löst skinn på huvudet.
- Tångbett eller knappt överbett.
- Kort och samtidigt brant kors.
- Långa eller platta tassar; spretiga tår.
- Kort och tydligt mjuk päls.
- Melerad pälsfärg.
- Mantel tydligt markerad med uppbrutna färger.
- Rikligt med grå hårstrån eller s.k. varghår.
- Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med 1 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Nostryffel som helt saknar pigment.
- Underbett eller tydligt överbett.
- Kroksvans.
- Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med mer än 1 cm.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Finsk stövare - viktigt att komma ihåg

Finsk stövare är en drivande hund anpassad för jakt i Norden och ska därför vara av rätt modell. Se upp med:

Var noga med

- Lösa fronter och vida armbågar.
- Svag mentalitet.
- Nackknölen ska finnas och är bland det mest typiska på en finsk stövare.
- Huvudet ska ha parallella plan.
- Öronen ska vara av rätt längd och ligga tätt intill kinden, med sin speciella "skruvning".
- Hunden ska uppvisa rätt könsprägel.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

